

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-11-07

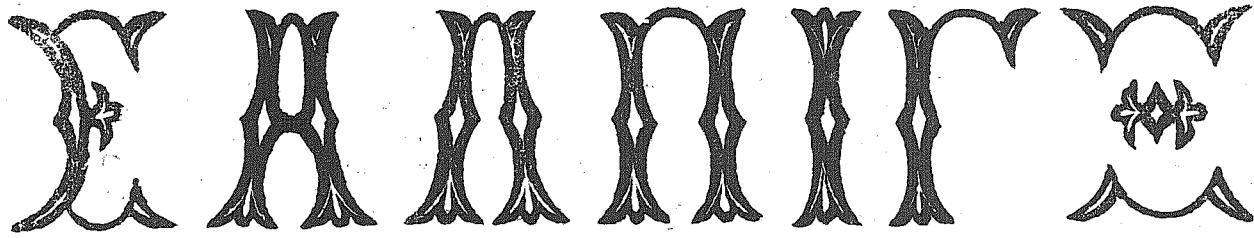
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 4 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10359>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίως
προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῶν ἐξω-
τερικῶν φρ. 15

Καταχωρήσεις
προκληρωτέαι
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῶ
προγράμματι δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΝΕΡΟΥ ΕΡΕΥΝΑΙ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ ἀξιότ. Δήμαρχος τῆς πόλεως μας μετὰ τοῦ ἀξιότ. κ. Χριστιαν διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Αὐτοκρ. Ὁθωμ. Τραπεζίης, σπουδαίως μεριμνῶντες περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς πόλεως, ὡς πρὸς τὴν ἀπειλούσαν αὐτὴν λευψυδρίαν, μετέβησαν μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Κ. Τραχανᾶ εἰς τὴν πηγὴν τῆς Μαυρομμάτας ὅπως ἐξετάσωσι τὸ μέρος καὶ ὑπολογίσωσι τὰς ἀπαιτούμενας δαπάνας πρὸς μετακόμισιν τοῦ ὕδατος τούτου μέχρι τῆς Λεμησσοῦ. Καθ' ὁδὸν ὁ κ. Χριστιαν διευκρίνωσεν ἰδέαν τινὰ, ἣν ττον μὲν δαπανηρὰν ἀλλ' ἀμφιβόλου διαρκείας, τὴν ἀνέγερσιν, δηλαδὴ, εἰδους δεξαμενῆς μεγάλης χωρητικότητος ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, ὀλίγον ἄνωθεν τῶν νῦν ὑδροφόρων φρεάτων τῆς πόλεως, ὅπως ἐκεῖ λιμναζῶσι τὰ ἐκ τῶν ὀρέων κατερχόμενα ὕδατα καὶ, ἀποσταλαζόμενα ὑπογείως, νὰ μεταδίδωνται εἰς τὰ κάτωθεν φρέατα. πλὴν, ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὴν Μαυρομμάταν καὶ εἶδε τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο καὶ ἀφθονον ὕδωρ, εἶπε, συμφώνως μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ὅτι ἡ πόλις πρέπει ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ προσπαθῆσιν εἰς τὴν μετακόμισιν τοῦ πλουσίου τούτου ὕδατος. Ἐμέτρησαν λοιπὸν τὰς ἀποστάσεις, εἶδον τὰ πρὸ τῆς πηγῆς κείμενα ὑψώματα καὶ λόφους, ἐξ ὧν τινες πρέπει νὰ διατρηθῶσι, καὶ ὑπελόγησάν τὰς δαπάνας μέχρι 7 χιλ. λιρῶν περίπου.

Τινὲς θεωροῦσι καλὸν πρὸ τῆς μεγάλης ταύτης ἀποφάσεως νὰ γείνη δοκιμὴ δι' ἀρτεσιανὰ φρέατα, πιστεύουσι δ' ὅτι ἀδύνατον νὰ μὴ εὐρεθῆ τοιοῦτο ἐντὸς τῆς κατωφεροῦς καὶ καταφύτου ταύτης πεδιάδος τῆς Λεμησσοῦ, τοῦτο δὲ εἶναι κατορθωθῆ, ἢ δαπάνη ἔσεται ἀσυγκρίτῳ τῶ λόγῳ μικροτέρα.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐδόθη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἡ ἐξῆς διάτριβή.

Η ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑ.

Τὸ πόσιμον τῶν Λεμησσιῶν ὕδωρ ἠλαττώθη καὶ φέτος ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς οὔτοι ὑδρεύοντο ἀπὸ τῶν παλαιῶν φρεάτων, ὧν τὸ ὕδωρ καὶ βαρὺ καὶ ὑφάλμηρον, ὁδὸς δ' εἶπεν καὶ ἀκαθάρτον ὑπάρχει ἀλλ' ἡ τοιαύτη ὑδρεὺσις ἦν

λίαν ἐπίπονος καὶ βλαβερὰ. Ἐκ τούτου ἴσως καὶ πολλοὶ τῶς ἀγνωστοὶ νόστοι ἐπεκράτουν παρ' ἡμῖν, μάλιστα δὲ τοῖς παισίν. Οἱ πολλοὶ βαρῶς φέροντες τὴν ἀθλιότητα τοῦ ποσίου ὕδατος τῆς πόλεως αὐτῶν ἤρξαντο γογγύζοντες καὶ κατὰ τῆς ποιότητος καὶ ποσότητος τοῦ ὕδατος, καθ' ἑκάστην δὲ αἰτίας μωφαὶ καὶ ἀμηχαναίαι ἠκούοντο. Ἡ Δημαρχία ὁμολογητέον, ὅτι πλειστάκις ἐπέφυατο περὶ τοῦ ζωτικῆς αὐτοῦ ζητήματος, ἐργάσατο ἀνένδοτος καὶ ἐμελέτα « εὐ καὶ ἐπιταμένως » πᾶν ὃ, τι ἀφῆρα τὸ θέμα, διότι ἐθεώρει αὐτὸ ἐκ τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων καὶ ἀναγκαιοτάτων τῆ πόλεως ἀλλ' ὕδωρ δὲν ὑπῆρχεν ἐσεῖρευνον αἱ τῶς γόνιμοι πηγαι, ἐξηράνθησαν τὰ ὑδροφόρα φρέατα, ἢ δὲ παραλεμῆσσιος ἐκτεταμένη καὶ πολυδένδρος πεδιάς, ἣς ἡ κλίσις ἀρχεται ἀπὸ ὑψηλῶν ὀρέων ἡρέμα καὶ ὁμαλῶς κατερχομένη, ἀπεδείχθη, ξηρὰ, ἀνυδρος, καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὄρη ὅτι τιτάνω καὶ ἀργίλλω ἐσχηματισμένω, ἀπειρῶν τὰ ὕδατα. Οὕτω λοιπὸν οὐδεμία ὑπέφωσκεν ἐλπίς περὶ ὕδατος. Ἡμεῖς, ὅπως ἀμοιροὶ γεωλογικῶν καὶ ὑδραυλικῶν γνώσεων, οὔτε φαιμέν οὐτ' ἀπόφαμεν δὲν ἔχομεν ὀριστικὴν γνώμην περὶ τοῦ ἀνύδρου ἢ ἐνύδρου τῆς πεδιάδος μας· δυνάμεθα ὅμως ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι οἱ μελετήσαντες, ἐρευνήσαντες τὰ ἐγκατα τῆς γῆς μας, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωσι σαφῆ οὐδ' ἀλάθασα τεκμήρια, καθιστώντα τὴν αὐτῶν γνώμην βεβαίαν, ἐπιστημονικὴν, ἀλάθητον. Εἶνε, λέγουσι, πεδιάς ἀνυδρος, καὶ ὅμως βλέπομεν ἔδαφος βλαστητικόν εἶνε πεδιάς ἀνικμος καὶ ὅμως πυκνοὺς ἔχει τοὺς ὕδατοτρεφεῖς θάμνους καὶ καταπράσινα αὐτοφυῆ δένδρα. Ἐχομεν καὶ δάφνας, καὶ μυρσίνας, -Εἶνε ξηρὰ, καὶ ὅμως δύο τὴν περιβάλλουσιν ἐρημητικοὶ χεῖμαρροι, παραρρυάκια καὶ ῥυάκια πολλὰ, φλέβες ὑδροφόροι, ἐλισσόμενα ὑπὸ τὸ ἔδαφος καὶ πάλιν ἀναδύμενα, παρέχουσι ζωὴν εἰς τὰ παντοειδῆ φυτὰ τῆς ξηρασίας, ἀνυδρία, τίτανος, ἡφραεῖα γῆ, κατακεκαυμένη ὑπὸ τοῦ ἐπιτοκίου πυρός, ὡς ἡ τοῦ λόφου Δοκίμου, ἢ τοῦ παρὰ τὸν Τραυτὴν τιτανώδους γηλόφου δὲν εὐελπίζουσι βεβαίως εἰς ἀνάδυσιν ὕδατος, ἀλλ' ἡ πεδιάς ἔχει εὐρυτάτας διασάσεις μήκους καὶ πλάτους· προχωρήσατε βορειότερον, δυτικώτερον, ἀνατολικώτερον, καὶ ἂν δὲν εὐρεθῆ ὕδωρ, τότε ἀποφάνητε ὀριστικῶς περὶ τοῦ ἀνύδρου τῆς πεδιάδος μας ἀλλ' ἡ πεδιάς αὕτη ἀρχεται κλίνουσα καὶ καταφοροῦσα πού μὲν ἀπὸ τῶν ὀρέων τῆς Πυτζίλιας, πού δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ αὐτὴν παραποταμιῶν ὀρέων καὶ τῶν παραφιάδων τοῦ Ὀλύμπου. Πού κατακαλίζουσι τὰ ὕδατα τῶν ὀρέων τούτων, ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τῶν ὁμβρίων ὕδατων, οὐδ' ὁμβρία τὰ τοῦ Φαλήρου ὕδατα. Πρόκειται περὶ

ὑπογείων δεξαμενῶν 200-300 μέτρων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, περὶ τούτου τῶν ὄντι, ἐννοοῦμεν καὶ περὶ ὑδραυλικῶν ὁμιλοῦμεν.

Ἐρευνήσατε οὖν τὸ ἔδαφος κατὰ διαφόρους διευθύνσεις καὶ ἀποσάσεις, καὶ ἂν μετὰ συλλογισμοὺς ἐπιστημονικοὺς, μετὰ ἐνδείξεις ἐπιστημονικῆς, πεισθῆτε ὅτι δὲν ὑπάρχει ὕδωρ περὶ ὑμᾶς, τότε δύνασθε καὶ ἡμᾶς νὰ πείσθητε ὅτι ξηρὸν καὶ ἀνικμον τὸ τῆς Λεμησσοῦ ἔδαφος. Ἐως οὐ ὅμως ἀπέχητε τοιοῦτων ἐρευνῶν, δικαιοῦμεθα νὰ ἀμφιβάλλωμεν πως περὶ τῆς ἐξερευνηθείσης ἀποφάνσεως, ὅτι ἀνυδρον τὸ ἔδαφος μας· δικαιοῦμεθα προσέτι, ἢ τοῦλάχιστον ἐπιτρέπεται καὶ ἡμῖν τοῖς, ἐξω, τοῖς φορολογουμένοις, τοῖς χερσαίοις καὶ πεζοῖς, νὰ γράψωμεν ὀλίγα τινὰ κᾶντε ὀρθὰ, κᾶντε ἐσφαλμένα, κᾶντε τῆς πείρας δείγματα, κᾶντε ἐπιφάσεις χαρακτηρισθῶσι τὰ γραφόμενα. Ἡμεῖς οὐδένα μεμψόμεθα, οὐδένα κατακρίνομεν. γράφομεν τὰς ἡμετέρας σκέψεις ἐν πάσῃ ἀθωότητι, ἐπαγόμενοι εἰς ταῦτα ὑπὸ μόνου τοῦ τῆ πόλεως συμφέροντος, καὶ ὑπὸ τῆς σκέψεως, ὅτι τὰς ἡμετέρας γνώμας ἐμβριθῶς θὰ μελετήσῃ ἡ Σ. Δημαρχία τῆς πόλεως, καὶ σπουδαίως θὰ ἐγκύψῃ ἐπ' αὐτῶν. ἀνελάβομεν ἄγωνα ὑπὲρ τοῦ δήμου, τῶ Δημάρχῳ συναγωνιζόμενοι καὶ συνεργαζόμενοι.

Τὰ ἐν Φαλήρῳ, κύριε Δήμαρχε, διάφορα πειράματα καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ θεωρίαι διαφόρων ἐπιστημόνων ὑδραυλικῶν, πειράματα ἐπὶ ἔδαφους ὄντως καταξήρου, γυμνοῦ πάσης φυτικῆς ζωῆς, πετρώδους, καὶ λεπτόγειω, ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὕδωρ καὶ ἀφθονὸν μάλιστα, ὑπάρχει καὶ ὑπὸ τὸ ἡμέτερον ἔδαφος, τὸ ἐνυδρον, τὸ καταφύτον, τὸ ἀντικρύζον πρὸς τόσα ὑψηλὰ ὄρη, ὡς τὸ φαληρικὸν πεδίων πρὸς τὴν Πάρνηθα. Ἐχομεν πεποιθήσιν εἰς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις ὑμῶν, προσκόντως τιμῶμεν τὰς εἰλικρινεῖς προσπάθειας ὑμῶν, καὶ ἀναγνωρίζομεν εἰλικρινῶς τὸ κοινωφελὲς διαφέρον ὑμῶν, ἀλλὰ, δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλωμεν εἰς τὰς θεωρίας τῆς ἐπιστήμης, τῆς δογματικῆς ὅτι τὸ Φαληρικὸν δύναται καὶ νὰ ποτίσῃ καὶ νὰ ἀρδεύσῃ τὰς Ἀθήνας. Τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι μία ἐρευνα τοῦ Λεμησσοῦ ἔδαφους, δὲν εἶνε ἐνδεχόμενον, πιθανόν, νὰ καταδείξῃ ὅτι καὶ τὸ Λεμησσιον πεδίων, δύναται νὰ πλημμυρίσῃ τὴν πόλιν ὕδατος καθαροῦ;

Ἡ Δημαρχία, λέγουσιν, ἐπέστη, μετ' ἐρεῦνας ἐπιτοπίους, ὅτι λειψυδρὰ τὰ παραλεμῆσσιος, ὅτι ἐκ τούτου ἡ πόλις ἀγανακτεῖ καὶ πολυειδῶς πάσχει, διὸ καὶ ἐξαποροῦσα περὶ τοῦ πρακτέου, κατέφυγεν εἰς τὰ κρύφαλλα καὶ πλοῦσια τῆς « Μαυρομμάτας » ὕδατα ἐν αἰς μαυρομάται χιόνεσι καὶ χιονόπεζασι,

νίπτονται τῶν ἀγροτῶν αἱ κόραι. Ὡ, πόσας καὶ πόσας ἐγγείρει μοι ἀναμνήσεις ἡ «Μαυρομαμάτα» ἤ τὰ ὕδατα πλείστα ἐξέροισάν με ἐν θερινῇ ὥρᾳ! Εἰσὶν ἀναμνήσεις τερπνὰς τῶν νεανικῶν μου χρόνων! Ὑπὸ τῆν παχέαν τῆς πλατάνου σκιάν, ποσάκις δὲν ἀνεπαύθη καὶ δὲν με ἀπεκοίμησεν, ὁ ἡδύτατος τῶν ὑδάτων σου βροῦς, καὶ τῆς πλατυρῦλλου πλατάνου σου ἕβρως! ποσάκις δὲν ἀνεπαύθη ἐκεῖ που, καὶ δὲν με ἐξρόσιπας προσερχόμενόν σοι ἀπὸ μακρᾶς ὕδροπορίας! Ἐκεῖ, καθήμενος ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς πέτρας σου, ἐβλεπον τὰ βέοντα νερά σου, ἤκουον τῶν αὐλῶν τῶν ποιμένων σου, καὶ ἕτερόμην ὅτε σκιοτῶντα καὶ βελάζοντα καθήρχοντο πρὸς σέ ἀπὸ τῶν ἀντικύ σου βουνῶν, σφριγῶντα τὰ ποιμνία. Ἀλλ' ἤμην τότε νέος τὰ ἄνθη τοῦ περι σὲ πλαταμώνος, ἡ ἀγροτικὴ κίνησις καὶ ζώη, τὰ ὑψηλὰ δένδρα ἐφ' ὧν ἐκελάδιζον τὰ πτηνά, με ἕτερον καὶ χαρὰν ἔλουόν με τότε.

Λοιπὸν ἡ Δημαρχία πανταχόθεν ἐπειγομένη, κατέσυγε καλῶς ποιούσα, διὰ τῆν ἀρδευσιν τῆς Λεμησσοῦ, εἰς τῆν ἀένανον καὶ πλήθουσαν τῆς Λεμησσοῦ πηγῆν. Ἀλλ' αὕτη ἀπέχει τῆς Λεμησσοῦ περὶ τὰ ἑνδεκα ἀγγλικά μίλια. Τὸ ὕδωρ αὐτῆς ἔχει τῆν ἀρχὴν τοῦ ἀπὸ τῶν ὑπορειῶν τῶν ὑπερθεῶν αὐτῆς ὄρων καὶ χύνεται εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ Ζυγοῦ ἢ τῶν Λιμαντιῶν σπύρον δὲ τῆς τοῦ ποταμοῦ ὕδασι, χύνεται εἰς τῆν συμβολὴν τῶν ποταμῶν τῆς Ἀλάσου. Ἀντικύ τῆς Μαυρομαμάτας κείνται τὰ ὑψηλὰ τῶν χυλοδρῶμιων ἢ κυροδρῶμιων ὄρη, ἅτινα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπερβῇ ἡ Μαυρομαμάτα καὶ βροῦση τὸ ὕδωρ αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς. Μετὰ τῆν συμβολὴν τῶν ποταμῶν τῆς Ἀλάσου καὶ μακρὰν αὐτῆς δὴσ περίπου ἀγγλ. μίλια, ἀριστερᾷ τῶν κατιόντι, ὑψοῦται ὁ Γουνάρος· αἱ ὑπώρειαι αὐτοῦ εἰσι βεβαίως ὑψηλότεραι τῆς πηγῆς, ἴσως κατὰ 250 ποδᾶς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γίνῃ διάτρησις 300 ποδῶν ἐπὶ τοῦ Γουνάρου ἵνα διαβρέσῃ τὸ ὕδωρ εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ ὄρους κατωφερῆ καὶ ἐπίπεδα ἐδάφει. Ἀλλὰ τίνα τὰ συστατικά τῆς μάζης τοῦ Γουνάρου; Εἶναι βράχοι, πέτραι, χῶμα; ἢ ἔρευνα καὶ ἡ ἐξακριβῶσις τοῦ ποιοῦ τῆς μάζης τοῦ βουνοῦ τούτου, καὶ τῶν ἐγκάτων αὐτοῦ, εἰσὶν ἀναγκαῖατάτα, ὡς συντελοῦντα εἰς οικονομικούς ὑπολογισμούς καὶ καθιστῶντα δαπανηρὰν ἢ ὀλιγοδάπανον τοῦ ὄρους τῆν διάτρησιν.

Ἐρχόμεθα μετὰ τῆν διάτρησιν εἰς ἄλλα. Ἐντεῦθεν μέχρι τῆς πηγῆς ὑπάρχουσιν ἑνδεκα ἀγγλ. μίλια. Ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ Γουνάρου, ἴσως πλεόν τῶν τριῶν ἀπὸ δὲ τοῦ Γουνάρου διὰ τοῦ Ἀγίου Σουλᾶ μέχρι τοῦ Ταούτη, ὑπάρχει ἀπόστασις ἕξ μιλίων· ἢ τοὶ ἀπὸ τῆς πηγῆς μέχρι Ταούτη, μίλια ἀγγλ. περὶ τὰ 10-11, καὶ μέχρι τῶν δεξαμενῶν ἕτερα δὴσ, ἢ τοὶ τὸ ὅλον μίλια ἀγγλ. 12-13 περίπου. Τίς ἡ δαπάνη διοχετεύσεως ὕδατος, ἀπὸ τοιαύτης ἀποστάσεως; Οἱ εἰδότες, λέγουσι 5 χιλ., ἄλλοι 6 χιλ. καὶ πολλοὶ λέγουσι μετρίους ἀμφοτέρων τούτων ὑπολογισμούς. — Ἡμεῖς, ἀδαίκατοι περὶ τὰ τοιαῦτα, οφείλομεν νὰ πεισθώμεν τοῖς πεπειραμένοις, μολοῦντι καὶ οὗτοι συγχῶς λαμβάνονται εἰς τοὺς προῦπολογισμούς των, πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν ὑπερβολῶν καὶ τῶν παραλογισμῶν, (λαμβάνομαι ἐν τοῖς λογαριασμοῖς) ἡμεῖς παραδεχόμεθα δαπάνην 7 χιλ. λίρ., στερλ. Ἀλλ' ὅπως δῆποτε τοσαῦτα δαπαναί βαρύνουσιν ἐπαχθῶς ἐπὶ τῶν πτωχῶν μάλις Δημαρχιῶν, καὶ τῶν πτωχοτέρων Δήμων. Δαπαναί ὑπερόγκοι, δυσανάλογοι πρὸς τὰς τακτικὰς προσόδους ἐξαντλοῦσι, καὶ μάλις παρ' ἡμῖν, οὐ μόνον τὰς δημαρχίας, ἀλλὰ καὶ ὀλιγόκληρον τὸν Δήμον, ἐγγυόμενον διὰ νόμου τοῖς δανειαῖς, διὰ τῆς ἀκινήτου ἐκάστου τῶν δημοτῶν περιουσίας. — Τόκους μόνον, χάριν τῆς Μαυρομαμάτας, θὰ ἐκτιῶμεν κατ' ἔτος 600, ἴσως καὶ 700 λίρας. Ἀλλὰ περὶ τούτων καὶ τῶν τοιούτων δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὁ ἀξιότ. κ. Δημαρχος καὶ τὸ περὶ αὐτὸν ἔμφρον συμβούλιον, ἀρκῶσαν ἔχοντες λογιστικὴν ἰκανότητα, ἐμέτρησαν

καὶ ἐξάμνησαν πάντα τὰ πρὸς τὸ ἔργον καὶ τῆν δαπάνην σχετικὰ. Ὁ ἄξιότ. κ. Δημαρχος καὶ τὸ συμβούλιον νὰ μειώσωσι, ἴσως εἰς 400-420 λίρας, καὶ τὰς προσόδους νὰ πολλαπλασιάσωσι καὶ τοὺς πόρους διὰ τοῦ ὕδατος νὰ εὐρύνωσι. Πεποιθῆμεν εἰς τὴν σύνεσιν, τὴν ἰκανότητα καὶ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῶν ἱσχυόντων τῶν Δημαρχικῶν. Ἀλλὰ, δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡμῖν τὰς ἐξω τοῦ χοροῦ τοῖς τὸν Κύκλιον ἀγοῦσι, πολλὰ δὲ τ' ἄτυχα εἰδόσι, νὰ ἐξενέγκωμεν γνώμην ἐπὶ τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν σπουδαίου τούτου θέματος; φρονοῦμεν ὅτι πάντες οφείλομεν νὰ σκεπτόμεθα καὶ συζητῶμεν τινὶ τρόπῳ ἐπὶ τὸ οἶκον οἰκίω-τερον δυνάμεθα νὰ πίνωμεν ὕδωρ καθαρὸν, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν ῥιφθῶσιν ἐν τῇ συζητήσῃ φαντασίῳ καὶ ἀλλόκοτα τινὰ, διότι ἐκ τῆς συγκρούσεως ἰδεῶν θὰ ἐξέλθῃ τὸ φῶς. Καὶ λοιπὸν, ἀφοῦ τὸ Λεμησσιον πεδῖον δὲν ἐξετάσθη ἐπισημονικῶς, ὡς νὰ πεισθῶμεν, ὅτι εἶνε καὶ ξηρὸν καὶ ἀνυδρὸν, πρὶν ἀναλάβωμεν τὴν πολυδάπανον διοχέτευσιν τῶν τῆς Μαυρομαμάτας, θεωροῦμεν ἀναγκαῖότατον, νὰ ἐξετασθῇ τὸ εὐρὸ τῆς Λεμησσοῦ πεδῖον, παρ' ἐπιστημόνων ὑδραυλικῶν, δυναμένων μετὰ κύρους ν' ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ ἀνυδροῦ ἢ ἐνυδροῦ τῆς πεδιάδος ταύτης.

Τὸ Φάληρον, κείμενον ἐπὶ πεδιάδος ξηρᾶς, οὐδεμίαν ἐκδηλοῦσιν ἰκμάδα, οὐδεμίαν γονιμότητα, οὐδένα θάμνον αὐτοφυῶς τρεφούσης, (οὐδ' ἐσεῖκα φύονται), ἀπέχει τῆς Πάρου ἡσος περὶ τὰ 20 ἀγγλ. μίλια, καὶ μετὰ ἐπιστημονικὴν τοῦ πεδῖου καὶ τῶν περὶ εἶρευναν, μετὰ γεωλογικᾶς καὶ ὑδραυλικᾶς ἐπιστημονικᾶς ἐρεῦνας καὶ θεωρίας, ἀνεκαλύφθη, ὅτι τὸ φαινομενικῶς κατάξηρον φαληρικὸν πεδῖον, καλύπτει μεγάλας ὑπογείους δεξαμενάς. Αἱ δεξαμεναὶ αὗται θὰ ποτίζωσι καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀρδεύωσι τὰς Ἀθήνας. Πρὸ δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ μελέτης τοῦ ἐδάφους τούτου, οὐδεὶς ὑπέπτευεν ἄλλο τι ὑπὸ τὸ ἀγχιπρόν ἐκεῖνο, ἐδαφος, ἢ πέτρας καὶ ἐρείπεια ἀρχαίων καταστροφῶν. Δὲν λέγομεν ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ὑδραυλικῶν διὰ τῆν διοχέτευσιν τοῦ μαυρομαμάτιου ὕδατος. Τὸ ὕδωρ φαίνεται ἐκεῖ ὠραῖον καὶ ὅτι πλουσίαν ἔχει τῆν πηγῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται νὰ δαπανῆσῃ ὁ Δῆμος ἴσως περὶ τὰς 7 χιλ. λίρ., νομίζομεν ἔργον προνοίας νὰ προσκαλέσωμεν ὑδραυλικὸν ἐπιστήμονα, ὅστις καὶ ὕδωρ ν' ἀνεύρῃ ἐν τῶν λεμησσιῶν πεδίῳ τῶν κείρων καὶ πετρῶδες φαινομένῳ εἶνε δυνατόν, καὶ διὰ τοῦ ὑδραυλικοῦ, ἀν' εὐρεθῇ ὕδωρ, οικονομικώτερον ν' ἀποδειχθῇ τὸ ἔργον τῆς ὑδρεύσεως. Ἀλλὰ καὶ ἀν' ἀποτύχῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ πεδιάδι ἐρεῦνας του, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἄλλα, ἢ καὶ αὐτὰ τῆς Μαυρομαμάτας τὰ ὕδατα, νὰ πληθύνῃ καὶ οικονομικώτερον ἴσως τρόπον διοχετεύσεως νὰ ὑποδείξῃ. Νὰ ὑποδείξῃ λέγομεν. Δὲν τὸν θέλομεν οὔτε ἐπισάτην οὔτε διευθυντὴν τοῦ ἔργου. φρονοῦμεν ὁμοίως ὅτι, πρὸς τὰς 5-6-8 χιλ. λίρας, ὅπως δηλονότι πολλοὶ πιθανολογοῦσιν ὅτι θὰ θανατηθῶσιν, 200-300 τὸ πάλυ λίραι διὰ τὸν ἐπιστήμονα ὑδραυλικόν, δὲν ὑπερῆρογκοῦσι τὴν ὅλην δαπάνην.

Θὰ προσδαπανῆσωμεν ἀναλόγως τῶ ὑπολογιζόμεναι ποσᾷ ἐν 3 ἢ 4), ἀλλ' εἶνε πιθανώτατον νὰ ἀνεκαλυφθῇ ὕδωρ περὶ εἰς ἡμῶν καὶ ἐκ τούτου νὰ ἐξοικονομηθῇ μέγα ποσὸν χρημάτων· ἀλλὰ καὶ ξηρὰ καὶ ἀνυδρὰ ἀν' ἀποδειχθῶσι διὰ τῆς ἐπιστήμης τὰ περὶ ἡμᾶς, δυνάμεθα ἴσως νὰ ἐξοικονομήσωμεν ἐκ τῆς γυν ὑπολογιζομένης δαπάνης διὰ τῶν ὀδηγῶν τῆς ἐπιστήμης, ποσὸν ἀνώτερον τῆς τῶ ὑδραυλικῶ ἀμοιβῆς.

Ἐπρόκειτο νὰ ἐγειρωμεν ναὸν ἀξίας 80 χιλ. φράγκων, καὶ ὁμοῦ ἀπεφασίσθη δαπάνη 150 λιρῶν εἰς σχεδῖον ναοῦ κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τοὺς ῥυθμούς τῆς ἐπιστήμης. Καὶ σήμερον, προκειμένου νὰ δαπανῆσωμεν περὶ τὰς 190 χιλ. φράγκων, ἀδιαφροῦμεν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἀποστεροῦμεν τῆν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους· ἡ ἀναλογία εἶνε ἡ αὕτη, τῆς ἐπιστήμης ἢ χρησιμότης ἢ αὕτη, μέλλων δὲ ἡ ἀνάγκη.

Οὐδεμίαν κωνότης ἐπιχειρεῖ ἔργῳ τοιαῦτα, ἀνεῖ τῆς παρουσίας ἀνδρῶν εἰδικῶν, ἐπιστημῶνων, ὡς οὐδὲ μέγχα καὶ καὶ ἄλλαι δημοτικαὶ οἰκονομικαὶ ἀνεῖ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἀρχιτέκτονος, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἀνεῖ τῶν ταῖ.

Διὰ ταῦτα σκέφθητε, κύριε Δημαρχε, ἐπὶ τῶν εἰρημένων, καὶ εἰ μὲν ἔλληρα ταῦτα δοῦσιν, μὴ ἀπεβρίψῃς οὐδὲ μακροῦς λόγους, οὐχὶ βεβαίως ἀποβλητέους. Σκέφθητε ἐπὶ τῶν νόξων ἅς φιλία χεῖρ παρεῖχε σοι. Ἀναγκαιότατον τὸ ὕδωρ ἐν λεμησσοῦσιν πόλει, ἀλλὰ τὸ ταῦτη συμπερον ἀπαιτεῖ νὰ θέσσηται ὑπ' ὄψει καὶ πένῃ) ὅσα ἔγραψα. Ταῦτα ἀπαλλάττουσιν ὑμᾶς πολλῶν ἀριβολιῶν καὶ ἐπικροτερισμῶν καὶ ὀλιγῶν ταλαιπύτων. Τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ὀρθῆς σκέψεως ὑμῶν, τοῦτο ἐπιβάλλεται σοι τὸ συμπερον τοῦ τόπου περὶ οὐ διαφερόντως καὶ εἰλικρινῶς μεριμνᾶς.

Ἐγραψα ὅσα ἐνόμισα ἀναγκαιὰ καὶ ὠφέληκα. Ἄν δὲν εὐρωτιν εἴσεδον τὰ ὀλίγα ταῦτα, δὲν θὰ ἐπανεῖθω, ἀλλὰ θὰ εἶπω ὅτι ἀλλόκοτα ὄντα, δὲν ἔτῃγον δεξιόσεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὰ Βουλγαρικὰ ἢ Ρωσσία-ἐπισήμως δὲν φαίνεται ὅτι ἀναμνησθῆται, ἀλλὰ διὰ τοῦ Ρουβλίου τῆς φαίνεται ὅτι εἰσχωρεῖ πανταχοῦ. Ἀν' ἡγεμονικὰ κῆματα ἀνεκαλύφθησαν, τὰ ὅποια καὶ θρασύνονται ὀσημέραι. Ὁ συνταγματάρχης Νικολάιτς πρῶτον ἐπαγαγῆς φιλίαν ἐπὶ Φιλιπποῦπολιν καὶ ἀνυλαβῶν τὴν διοικήσιν τοῦ σώματός του, ἐπίβηκεν εἰς τοὺς ἀξιοματικὸς ἐναντίον τοῦ ἡγεμόνος. Ὁ μητροπολίτης Κλίμηρ, κατεῖε διαταχθεῖν νὰ καταλείπῃ τὴν Σόφραν δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὴν διαταγὴν. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐδωκε τὴν παρὰ τῆσιν αὐτοῦ, ἐνεκα διαφωνιῶν πρὸς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον. Ὁ πρίγκηπ' ἐδάρευσε τὸ ταμεῖον 1, 000, 000 φράγκα πρὸς ἀνυκούφισιν τούτου ἀπὸ τῆς καταμαστιζούσης αὐτὸ οἰκονομικῆς δυσχερείας. Ὁ πρίγκηπ', βολιδοσκοπήσας ἂν ἢ ἐπισκεψίς του εἰς Βουκουρέστιον καὶ Κορ]πολιν θὰ εἴνετο δεκτὴ εἰλαβὴν ἀπάρτησιν ἐκ Βουκουρεστίου ἀρητικῆν. Καὶ ἡ ἀπάντησις δὲ τῆς Πύλης ἐπίσης ἀρητικὴ ὑποτίθεται.

— Κατὰ τὰ «Ἡμερησία ρέα» ὁ ἐν Κορ]πόλει πρεσβετῆς τῆς Ἀγγλίας ἐφεῖλκυσε σύνταρον τὴν προσοχὴν τῆς Ὑψ. Πύλης ἐπὶ τῆς ἐν τῇ αὐτοκρατορία ἐπικρατούσης καταστάσεως. Ἡ τιμὴ ἢ ζώη καὶ ἡ περιουσία τῶν κατοίκων εἶνε ἐξμισιον τῶν κακούργων καὶ τῶν ληστῶν, οὐδεμία δὲ ἡμέρα παρερχεται χωρὶς νὰ συμβῇ σπουδαῖον τι ἐγκλήσιον. Πόσον καλά θὰ ἔκαμινεν ὁ πρεσβετῆς τῆς Ἀγγλίας ἂν τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις ἔκαμινε καὶ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταστατικὴς Κύπρου!

— Φαίνεται ὅτι ὁ Τσάρος, μαθὼν μάλις τὴν ὑγεινὴν κατάστασιν τοῦ Ἀυτοκράτορος Γουλιέλμου ἀπεφασίσε νὰ διέλθῃ διὰ Βερολίνου ὅπως ἐπισκεφθῇ αὐτόν. Ἡ ἐπίσκεψις του οὐδένα θὰ φέρῃ πολιτικῶν χαρακτῆρα. Ἡ οἰκογένειά του θὰ διαμείνῃ ἐν τῇ σποηροδρῶμικῇ ἀμάξῃ καὶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν θὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως.

— Ἐπειδὴ ὁ μέλλων αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ροσεῖ σοβαρῶς, αἱ ἐφημερίδες ἤρξαντο δημοσιεύουσαι πληροφορίες περὶ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου γεννηθέντος τῇ 21 Ἰανουαρίου 1859. Βρέφους ὢν εἶχε πέσει ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς τροφοῦ καὶ ἐβλάθη ἢ ἀριστερὰ του χεῖρ ἤτις ὡς ἐκ τούτου εἶνε βραχυτέρα τῆς δεξιᾶς. Οὐδόλωρ ἀγαπᾷ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας· ἐστὶν ἀπόχρημα στρατιωτικῆς, ἀνατραφεῖς ὡς ὁ πάππος του ἢ

θελε, τού οποίου έχει μὲν τὰ αὐτὰ προτε-
ρηματα καὶ ἐλαττώματα ἀλλὰ στερεοῦται
τῆς ἀποφάσεως καὶ μετριοπαθείας αὐτοῦ.

Ἡ Ἀδελφία ἀγχιόρει σπουδαίως τὰ
πρὸς τὰς ζωστικοῦς συνόρους φρονιμά
τα. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν
ἐστάθη ν' ἀνεγερθῶσι 4 νέα φρονιμα
τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀμυντικῆς γραμμῆς.
Ἡ ἐργασία ἤρξατο ἀπὸ πολλῶν μητῶν,
ἀλλ' αἴφνης ἀπώλειτο τὰ σχετικὰ σχέ-
δια καὶ διαγραφόμενα ἀπὸ τοῦ γραφείου
τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἐν Ύψιστῳ μηχανικοῦ
τηριώτου. Λέγεται ὅτι ὑπεξήχθησαν ὑπὸ
αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐκτελοῦντος
καθήκοντα γραμματέως ἐν τῷ ἐπιτελείῳ.
Ὁ ἐπίθροκος ἀξιωματικὸς ἐσώθη εἰς Ρωσ-
σίαν, ὁπότεν ἐγραφε μετὰ θράσους πρὸς
τοὺς ἐν Ύψιστῳ συναδέλφους του, ὅτι ἔχει
κάλιστα καὶ ὅτι τὰ θηλάκια αὐτοῦ εἰσὶ
πλήρη χρημάτων. Ὑποσχέται νὰ ἐπα-
ρακάμῃ εἰς Ύψιστῳ μετὰ τῶν Ρώσων.
Ἐκτοτε αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ φαίνον-
ται προσεκτικώτεραι.

— Ἐν Ρόδῳ συνέβη τὸ ἑξῆς: Πρὸ τινος
καιροῦ Λόρδος τις ἐπὶ ἰδιοκτητόν τιμο-
πλοῖον ἐπεσκέφθη τὴν Ρόδον. Ὁ πλοῖ-
άρχος του συνέδεσε σχέσεις μετὰ τινος
τῶν στρατιωτικῶν διοικητῶν ὑπαλλήλων.
Ἐσπῆραν τινὰ πιόντες ὑπὲρ τὸ δέον ἐ-
μπεῖναν ἀμφοτέρω ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.
Ἄλλ' ὁ ὑπαλληλὸς τις κατελήφθη ἐπὶ
ἀλλοκοτῶν διαθέσεων κατὰ τοῦ πλοῖ-
άρχου κωμωμένον. Ὁ πλοῖάρχος ἐγερθεὶς
καὶ μὴ δυνάμενος νὰ συνεννοηθῇ μετ'
αὐτοῦ, ἐφυγεῖν εἰς τὸ προξενεῖόν του, ἐν-
θα διηγήθει τῷ προξένῳ, διετάχθη ὅπως
ἅμα ἐξημερώσῃ ὄψιν εἰς αὐτὸν ἐν καλῶν
μύθητι γρονθομαχίας, ἐν πλήρει ἀγορᾷ.
Τοῦτο ἤθελε καὶ αὐτός. Ἐύρισκει λοιπὸν
τὸν καλὸν μας Τοῦρκο ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ
ἀρχίζει μετὰ τοῦ ἐγγλέζικου γρονθοῦ
καὶ κίμνει τὸ μούτρο του παταμά. Ὁ εἰς
τῶν ὀφθαλμῶν του κατεχώσθη, ὁ ἕτερος
ἐπρήσθη καὶ τὸ μέτωπόν του ἐσχίσθη. Δι-
ετάχθη ὁ Μουλλαζίμης νὰ συλλάβῃ τὸν
πλοῖάρχον, καταφυγόντα εἰς τὸ προξενεῖ-
ον. Ἄλλ' ὁ πρόξενος ἀπέπεμφεν ἀμέσως
τὸν Μουλλαζίμη, κατὰ τινος δὲ καὶ τὸν
ἐργάτισε. Τότε ὁ Διοικητὴς διέταξε νὰ
πολιορκήσῃ τὸ προξενεῖον, τηλεγρα-
φήματα δὲ διεβιβάσθησαν εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν καὶ Κύπρον καὶ περιεμέρετο ἀγ-
ρικῶν εἰς Ρόδον.

ΕΙΧΩΡΙΑ

Ἐκ Λευκωσίας.

Κρίσις Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἡ 16ῃ ἱσταμένου ἦτο ἡ ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμ-
βουλίου ὁρισθεῖσα ἡμέρα, καθ' ἣν ἐπρόκειτο ν' ἀπαγο-
νηθῶσιν οἱ εἰς τὴν ποιήν κατὰ τὴν καταδικασθέντες ὑπὸ
τοῦ κωμωδοδικείου Λευκωσίας κατὰ τὴν τελευταίαν
αὐτοῦ σύνοδον, πατήρ καὶ υἱός, ἐκ τοῦ χωρίου Κοράκου
τοῦ διαμερίσματος Λευκίας κατηγορηθέντες ὅτι ἐφόνευ-
σαν τὸν ἀδελφὸν καὶ θεῖον των.

Ἐπρόκειτο ἐγκαίρως ὅπως προημεθεύω εἰσιτήριο
πρὸς τὸν Κ. διοικητῶν, καὶ παραστῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
τῆς θανατικῆς ποινῆς, (ὡς ἀντιπροσωπεύον τὴν «Σάλ-
πιγγα»), ἥτις ἐλάξε χιῶμα κατὰ τὴν 7 1/2 ὥραν
τῆς πρωίας.

Οὐχὶ εὐχρίθμον πλήθος συνωστίζετο ἀπὸ πρωίας ἔξω-
θεν τοῦ παλαιοῦ Σεραγίου, ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ
οποίου ἦτο ἐστημένη ἡ αἵματος καὶ τρομερὰ ἀγγόνη, καὶ
ἐνθα ὠδήγησαν τοὺς καταδικασθέντες ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς
ῶρας.

Αἱ θύραι τοῦ Σεραγίου ἦσαν κεκλεισμέναι διότι εἰς
οὐδὲνα ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος. Περὶ τὴν 7ην πρωϊνήν
ῶραν, δυνάμει τοῦ εἰς χεῖράς μου σχετικῆς εἰσιτηρίου,
εἰσῆλθον ἐν τῷ Σεραγίῳ, καὶ ὤρθη ἐνώπιόν μου ἡ ἀν-
θρωποκτόνος καὶ ἀποτρόπος ἐκείνη μηχανῆ, ἡ θεά
τῆς ὁποίας προσηνὴ φρίκη καὶ εἰς τὸν μᾶλλον ἀτρό-

μητων καὶ γενναϊκῶν θεατῆν. Εἶδον τινος ἐκ τῶν
μουκαρίων τῶν ἐνόρῳν προσκλήθέντας προηγουμέ-
νως ὅπως παραστῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, τῶν ὁποίων
οἱ ὀδόντες ὡς ἐκ τοῦ ρίγους καὶ τοῦ φόβου, συνεκρού-
οντο δίκην πετῶν. Ἐπιστάτης τῆς ὀρισθείσης ὡς προ-
ημέρου ῶρας, ἠλοῦσθησαν ἐκ τῆς παρακλιούρου φολκῆς
ἀρχαί καὶ σπαρταξικῶν κλαυθμηρισμοί!! Ἦσαν οἱ ἀ-
πλητισμένοι κλαυθμοὶ τῶν καταδικῶν οἵτινες ἐσπῆρο-
το ὑπὸ τῶν ζαπτιέδων εἰς τὴν ἀγγόνην, διότι κατ' οὐδέ-
να τρόπον δὲν ἔσπαρον νὰ βαδίσωσι πρὸς τὸν θάνατον
διὸ καὶ ἐδέησε νὰ ἄρωσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν βραχιόνων,
ὅπως τοὺς ἀναβιάσῃ ἐπὶ τῆς ἀγγόνης διὰ ἀμφοτέ-
ροι ἐξέφυγον χειραποδημένοι ἐκ τῶν χειρῶν τῶν χωρο-
φυλάκων καὶ ἐκυλλοῦτο δίκην ἀγρίων θηρίων ἐπὶ τοῦ
ἐδάφους κλαίοντες γοεῶς· τόσον οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἐρο-
θήθησαν τὴν ἀγγόνην!!! (καὶ πῶς δὲν τὴν φοβεῖται)
τέλος μετὰ πολλὰς δυσκολίας ἀναβιάσθησαν αὐτοὺς ἐπὶ
τοῦ ἱκρυώματος καὶ τότε οἱ θρήνοι αὐτῶν καὶ οἱ ὀδυρ-
μοὶ ἤκουοντο μέχρι τρίτου οὐρανοῦ· περιεστρέφοντο ὡς
ὄρεϊς ἐπὶ τοῦ ἀνιδιώματος, ἀνθιστάμενοι ἀγρίως ὅπως
μὴ τεθῇ ὁ βρόχος εἰς τοὺς λαίμους των, καὶ ἐπικαλοῦ-
μενοι ἀδαικῶπως, στενωρίως τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας
ἦτο ἀληθῶς σπαρταξικῶν καὶ φρικωδέστατον θέαμα!
πλὴν οὕτως εἰπεῖν μετὰ τῆς ζωῆς καὶ θανάτου προξενού-
σα φρίκη καὶ ῥίγος μέχρι τοῦ μυαλοῦ τῶν ὀστέων!
συνεπεί τῆς πᾶλης ταύτης αἴφνης αἱ θύραι τοῦ ἱκρυώ-
ματος ἠνεώθησαν κάθωθεν, ἀγνώσως, καὶ κατέπεσαν
οἱ τε ζαπτιέδες καὶ ὁ εἰς τῶν καταδικῶν ἐντὸς τοῦ
χαιρόντος ὑπὸ τὴν ἀγγόνη λάκκου καὶ τινος ἐκ τῶν
χωροφυλάκων ἐμολοπήθησαν ἐλαφρῶς ὡς ἐκ τῆς
πρώτης. Ἀξιοσημειώτων εἶναι ὅτι ὁ ἕτερος τῶν καταδι-
κῶν, ἐπὶ τοῦ ἱκρυώματος μείνας μόνος, μετὰ τὸ συμβῆναι τοῦ
τοῦ ἐπικου τοῦ νὰ κλαίῃ. Ἐν τούτοις ὁ μηχανισμὸς τοῦ
ἀνθρωποκτόνου ὄργανου, διηθετήθη αὐθιγῶς, καὶ ὁ δυστυ-
χῆς καταδικῶς ἀνεβιάσθη ἐκ νέου ἐπ' αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δι-
ακόψῃ τὸ παραπάν τοὺς σπαρτακτικῶν θρήνους καὶ τὰς ἀν-
τιπάσεις του. Τοῦτου γενομένου ἐτέθησαν τέλος οἱ βρό-
χοι περὶ τοὺς λαίμους τῶν καταδικῶν, ἀπὸ προηγουμέ-
νως ἐκάλυψαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν διὰ λευκοῦ τινος
περικαλύμματος, καὶ δούσαντος τοῦ σημείου οἱ δυστυχεῖς
καταδικῶι οἵτινες μάτην μανιωδῶς ἀντέστησαν ἐπὶ ἐν
σχέδον τέταρτον-τῆς ῶρας, ὤρθησαν αἰωρούμενοι ταυ-
τοχρόνως ὁ τε πατήρ καὶ υἱὸς δι' ἰδιαιτέρου ἕκαστος
σχηνίου καὶ οὕτως ἐπλήρωσαν διὰ τῆς ζωῆς των τὸ
βδελυρὸν κωμῶρημα ὅπερ διεπράξατο. Τοιοῦτον ἦτο
τὸ τρομερὸν καὶ φρικῶδες δράμα ὅπερ παρεστῆθη ἐν
Λευκωσίᾳ τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης τετάρτης, καὶ
ὃ ἔγραψε Ὁδοῦρος καλαμάου, ὅπως τὸ περιγράψω ἄρμωδι-
ως. Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἀπαχρονισθῆσονται καὶ
ἕτεροι δύο καταδικῶι, ὡς προηγουμένως ἐδημοσιεύθη, εἰς
τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον, δὲν πιστεύω ὅμως ὅτι
θὰ ἔχω τὴν τόλμην νὰ παραστῶ καὶ ἐκ δευτέρου μά-
ρτος τοιοῦτου ἀποτροπαίου καὶ τρομακτικοῦ θεάματος.

Λευκωσία 5. Νοεμβρ. 87.

Ἰ. Γ. Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ γυνὴ
τοῦ Ἀντωνῆ ἀπὸ Σιδῆ ἔδωκεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Ἐ-
ξοχότητι παρακαλοῦσα ὅπως ἡ κατὰ τοῦ ρηθέντος συ-
ζύγου τῆς θανατικῆς ἐκτέλεσις ἦτις αὐρίαν πρόκειται νὰ
λάβῃ χώραν ἀνασταλῆ, διότι ὡς λέγει θὰ παρουσιάσῃ
νέγος μάρτυρας ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου οἵτινες θὰ εἰπωσι
τις εἶναι ὁ πραγματικὸς φονεὺς. Αὐθιγῶς ἀπεσταλέθησαν ὑ-
πὸ τῆς ἀτυνομίας χωροφύλακες μετὰ διπλᾶς ζωᾶς ὅπως
φέρωσι τοὺς ρηθέντας μάρτυρας εἰς Ἱδιώμην.

Ἀξιότιμη κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»
ἐνταῦθα.

Καταχωρήσατε παρακαλῶ ἐν τινὶ φύλ-
λῳ τῆς ἐπιτιμῶν ἐφημερίδος ἐμῶν τὴν ἔκ-
φρασιν τῶν ἀπειρῶν εὐχαριστιῶν μου καὶ
ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τοὺς
ἀξιότους ἰατροὺς κ.κ. Γ. Διαγκούσην καὶ
Κ. Τσαγκαρινὸν, οἵτινες τὴν σύζυγόν
μου, ὠδίνουσαν ἐπὶ τρία ὀλοκλήρα ἡμερό-
νυκτα καὶ μὴ τίκτουσαν, ἔσωσαν ἀπὸ βε-
βαίου θανάτου ἐξαγαρόντες ἅμα προσε-
κλήθησαν, διὰ καταλλήλων ἐργασιῶν
καὶ μετὰ μεγίστης εὐκολίας καὶ ἐπιτυχ-

ας τὸ ἐμβρυον, ὅπερ ἔχει μετὰ τῆς μη-
τρὸς κἀλλιστα, λυποῦμαι δὲ διὰ δὲν δύνα-
μαι νὰ ἀνταμείψω αὐτοὺς ἐπαξίως. Τοι-
αῦται πράξεις εἶνε ἀξιαὶ δημοσιεύσεως.

Λεξήσαθε κτλ. Χριστόδουλος Κασάπης.

Ἐκ Λάρνακος ἐλάτουμεν πρόγραμμα τῆς
κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου δοθείσης
«Τιμητικῆς Παραστάσεως» ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ
δραματικοῦ θιάσου «Ἀθηναίων» διευθυνο-
μένου ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κηροβίλλη, ἐπὶ τοῦ οποίου εἶνε
σημειωμένοι οἱ βαθμοὶ τῆς ἐπιτυχίας ἕκαστου προσώ-
που ὑπὸ ἐμπείρου τῶν τοιούτων ἀνταποκριτοῦ μας, δυ-
νάμεθα δὲ καὶ ἐκ τούτου νὰ συμπερανώμεν ὅτι πραγ-
ματικῶς ὁ θιάσος οὗτος εἶνε ἀριστὰ κατηχημένος.
Καὶ τὴν Κυριακὴν παρεστάθησαν δύο λαμπραὶ κωμω-
δίαι ἐπιτυχέσταται. Ἡ σαρρῶ ἦτο πολυπληθεστάτη, καὶ
ἠγαχριστήθησαν τὰ μέγιστα οἱ ἀκροαταί.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα πολλὸ πιθανὸν ὁ θιάσος με-
τὰ τὴν Λάρνακα νὰ ἀρχίσῃ ἐνταῦθα. Καλὸν εἶνε λοιπὸν
νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐγγραφὴ συνδρομητῶν δι' ὅρι-
μὸν περὶ παραστάσεων.

Ἐκ Λαπίθου. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν κωμῶρη γαῖρ
ἐμπροσθέντες τὰς μῆτρας τοῦ Συναϊτικοῦ Μετοχίου Βα-
σιλείας εὐρισκομένης εἰς τὴν παραλίαν. Ἀγνωστος εἰ-
σέει ὁ αὐτοῦργός. Ἡ δὲ ζημία ἀνερχεται εἰς 50-60
περίπου λίρας. Π. Χ.

Ἐν τῷ χωρίῳ Ἁλωνί (Μόρφου) τῆ ἀξιοπίνου
φροντῆ καὶ συνεργεία τοῦ αἰδεσιμωτάτου παπᾶ Ἀθα-
νασίου καὶ τῶν κ. Πέτρου πρωτοπαπᾶ, Χρηστοφῆ Ἰωάν-
νου καὶ Γεωργίου Μιχαήλ ἠνεώθη καὶ ἐρέτος τὸ σχο-
λεῖόν των, προσλαβόντες διδάσκαλον τὸν κ. Μ. Θεο-
δωρίδην τελειόροτον τῆς ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας.
Ἐπικουῦμεν αὐτοὺς διὰ τὰς ταπεινὰς προσπάθειας των.

Ἐκ Μερσινοῦ ἡμεῖς γράφουσι ἡμῖν ὅτι ἐντὸν σὺν-
παντες οἱ χωρικοὶ ἐκ συμφώνου προσεπάθησαν καὶ εὖρον
διδάσκαλον ἰκανώτατον διὰ τὸ χωρίον των, (ἀξιοπίνου-
νο ἀληθῶς διὰ τοῦτο), εἰς ἐκ τῶν ἱερέων καὶ εἰς τῆς α-
οῦ σης ἀντέπραπτον, καὶ καὶ δι' αὐτὸ τὰ τέκνα των τὰ
ἐστελλον εἰς Καλαπανάκιωτῶν. Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς καλῶς
πράξας ἔφερε τὸ τέκνον του εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου
του, συμμορφωθεὶς μετὰ τῶν λοιπῶν συγχωριτῶν του,
ὁ δὲ τῆς αοῦ σης ἐπιμένει ἀκόμη ἀντιπράττων. Ἰδοὺ
ποῦ εἶδους ἄνθρωποι τρέφονται εἰς μερικὰ χωρία.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΠΑΟΙΩΝ.

- Νοεμβρ. 12. Το ἀτμόπλοιον «Κλοῦθα» ἐκ Λάρνακος.
— Βρατσέροι 2 ἐκ Σούρι μετὰ 22,000 ὄκ. ἄχυρα.— Γο-
λέττα ἑλληνικὴ ἐκ Πόρτ Σαϊδ μετὰ κἀνὰ βαρέλια.— Νοεμ.
14. τὸ ἀγγλικὸν «Δεσπότης» εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ 292
κῶλα διάφορα, εἰς ὧν 30 σάκκοι γεωμῆλα εἰς Ἱρλάν-
διαν. Μὴ χειρότερα! — «Εὐχαγγελιστῆρι» πρὸς
Φερρωσιν χαρούσιον.— Μάρκον Ἰταλικὸν ἐπίσης.—
Νοεμβρ. 12. Το αὐστριακὸν «Καστόρε» μετὰ 426 κῶλα
διάφορα, πρὸς τὰς 130 σάκκους ὄστρια.— Νοεμβρ. 16. Μαυροῦκα ἐκ Σούρι μετὰ 730 κῶλα
ὄστρια.— Μαυροῦκα ἐκ Λαδοκίνας μετὰ 19,000 ὄκ. ἄχυρα.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

- Νοεμ. 12. Μασαῦτα ἀραβικῆ με οἶνοπνεύματα κα
χαρούσια διὰ Δαμιάτην.— «Ἀγ. Ἄννα» βομβάρδα Χι-
ακή με οἶνους καὶ διάφορα διὰ Πόρτ Σαϊδ.— Το ἀγ-
γλικὸν «Κλοῦθα» παραλαβὸν δι' Ἀλεξάνδρειαν καὶ
Μασσαλίαν 38,142 ὄκ. σταφίδα.— Νοεμ. 14. Το ἀγγλι-
κὸν «Δεσπότης» διὰ Λάρνακα.— «Ναῦμα» γολέττα ἀρα-
βικὴ διὰ Βηρυτὸν με οἶνους καὶ διάφορα.— Νοεμ. 15.
Τὸ αὐστριακὸν «Καστόρε» παραλαβὸν 9,097 ὄκ. στα-
φίδας καὶ 50 κῶλα διάφορα.— Νοεμ. 16. «Εὐχαγγελί-
στρια», ἑλλην. Γολέττα κενή.

Ἐκ Κοιλανίου. Ἄριστὸν συντάκτα,
 Ὁ νέος, ὁ ὁποῖος βασιλεύει εἰς τὸν πλοῦτον τῶν γυναικῶν καὶ ἀρραβωνίζεται τὴν θυγατέρα των, χωρὶς νὰ ἀπαλλάσῃ μὲ ἔγγραφα καὶ μὲ μάρτυρας τὴν προίκα, εἶνε ἀνόητος. Εἶπατέ τοῦ το παρακλιῶ ἐκ μέρους μου καὶ ἐκεῖνος ἄς νομίσῃ ὅτι ἔχει τὴν σοφίαν ἐλοῦ τοῦ κόσμου.

Εὐκατάστατος τις τοῦ χωρίου Κοιλανίου, τοῦ ὁποῖου ἔμωσ τὴν κεφαλὴν ἢ κατὰστασις δὲν ἠδυνήθη βεβαίως νὰ τορνεύσῃ ὀλίγον, εἶχε θυγατέρα μονογενῆ, τὴν ὅποیان ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἀπέκτα ἐθεώρει εὐτυχίαν του. Τὴν ἠρραβωνίσθη λοιπὸν νέος τις εἰς τὸν ὅποιον ὑπεσχέθησαν προίκα καλὴν· πλὴν τὴν κατὰστασιν οἱ κύριοι εὐκατάστατοι γονεῖς; 2 ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου εὐρίσκουν μίαν ἀφορμὴν, κάμνουν ἕνα καλὸν καυγᾶν μὲ τὴν κόρην καὶ τὸν γαμβρὸν, καὶ τοιοῦτοτρόπως, ἐκ δυσαρρεσκείας δῆθεν, δὲν δίδουν τίποτε. Ὁ νέος δὲν καταδέχεται νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ, διότι καὶ τοῦτο δὲν θὰ κοστίσῃ βεβαίως τίποτε εἰς τοὺς χονδροκεφάλους γονεῖς, νομίζεται, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεται ἡ μήτηρ ἀρπάζει ἐν σινδόνι, τὴν ἄλλην τῆς παίρνουν 2 φυλιτζᾶνα ἀνευ οὐραῶς, τὴν ἄλλην ἕνα δίσκον 3 γροσίων, κατόπιν ἕνα τζι σ β ἐν 60 παράδων καὶ οὕτω καθεξῆς ὥστε μίαν ἡμέραν προσεπάθει ἡ κυρὰ μήτηρ νὰ τῆς ἀραιρέτῃ καὶ τὰ φορέματα τὰ ὅποια ἐφόρει καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ λαμοῦ. Ἔμεινε καὶ ἡ δυστυχὴς γαμβρὸς μὲ μόνην τὴν ἰδέαν ὅτι εἶνε εὐκατάστατος οἱ πενήθεροι. Καλὰ ἔμωσ νὰ πῶν διότι ἔπρεπε νὰ σκεφθῆ ὅτι εἶνε καὶ βάρβαρος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία. Ὀλίγα κατεδάμνηται γίνονται καθόσον ὑπέρχει ἀξιοποίησις ἐκτὸς ἐξωτερικοῦ καὶ πωλοῦνται τὰ μὲν ἄπισσα γρ. 135—140
τὰ συνήθη " 80—100
τὰ κόκκινα γερά " 50—60
τὰ χαλασμένα " 39—40
ράκη σούμα 19 βαθ. ἢ ὀκ. παρ. 50
σταφίδες ξηραὶ ἢ ὀκ. παρ. " 48—50
" βρασταὶ " 42—45
Χαρούπια νέας εἰσοδίας γρ. 87—90
τὸ χαλεπ. καντάρι εἰς τὰς ἀποθήκας.

(Μὲ Μηναν Ἀγγ.Μίας 132)

10. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.
 (συνέχεια)

Ἔτη πρὸ Χριστοῦ.
 312. Ὁ Σέλευκος κυριεύει τὴν Βαβυλώνα.—Ἐποχὴ τῶν Σελευκιδῶν.—Ἡκμαζε τότε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος.
 —Πύρρος ὁ Β'. Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἀναφαίνεται μέγας ἥρωας τῆς ἐποχῆς.
 311. Ὁ Κάσανδρος, Δυσίμαχος καὶ Πτολεμαῖος, συναπτουσιν εἰρήνην μετὰ τοῦ Ἀντιγόνου.
 309. Ἀγαθοκλῆς τῶν Συρακουσῶν διέβη εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἐστενοχώρησε τοὺς Καρχηδονίους.
 307. Ἀντίγονος, ἐπικληθεὶς Κόκλωψ, λαβὼν εἰς τὸ μέρος του μετὰ τὸν διαμελισμὸν τοῦ Κράτους τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὴν Παμφυλίαν, Λυκίαν καὶ ἀνω Φρυγίαν, ἀλλ' ὄλιγον εὐχαριστηθεὶς, προσέβαλε τὸν Εὐμένην, εἰς δὲν ἐδόθη ἡ Παρλαγονία καὶ ἡ Καππαδοκία, καὶ ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὴν Συρίαν καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Ἀσίας, πολλάκις νικήσας τὸν Πτολεμαῖον τὸν Σέλευκον, τὸν Δυσίμαχον καὶ Κάσανδρον.
 —Αἱ πόλεις Ἀντιόχεια, Σελεύκεια, Λαοδικεῖα καὶ ἄλλαι πολλάι ἐκτίσθησαν ὑπὸ τοῦ Σελεύκου τῆς Συρίας.
 304. Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς πολιορκεῖ τὴν Ρόδον.
 303. Δημήτριος ἐλευθερώνει καὶ πάλιν τοὺς Ἕλληνας διώξας Δημήτριον τὸν Φαληρέα.
 301. Ἡ ἐν Ἰφῷ τῆς Φρυγίας μάχη, μεταξὺ Ἀντιγόνου, Σελεύκου καὶ Δυσίμαχου, καθ' ἣν ὁ Ἀντίγονος ἐνίκηθη καὶ ἐφρονέθη.
 —Ἡκμαζον ὁ Πύρρος ὁ τῆς σκεπτικῆς Σχολῆς ἀρχηγός, Κράντωρ ὁ πλατωνικός, Φιλήμων ὁ κωμῶδός, Μεγαθένης ὁ Γεωγράφος, Εὐκλείδης ὁ μαθηματικός,

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 7 Νοεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὡρ 6 λ. 57.
 Δύσις ὡρ. 5 λ. 6.
 Τετάρτη 11 Νοεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὡρ. 7.
 Δύσις ὡρ. 5 λ. 3.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Μέγα ξενοδοχεῖον «ὁ Ἅγιος Μάμας» ἐν Λευκάροις. Τοποθεσία λαμπρὰ παρὰ τὴν ἀγοράν. Οἰκοδομὴ μεγάλη ἐπίτηδες διὰ πανδοχεῖον κτισθεῖσα. Καφενεῖον καὶ ἐστιατόριον διακρινόμενα διὰ τε τὴν καθαριότητα τῆς τροφῆς καὶ τὴν πρόθυμον ὑπηρεσίαν. Ἀγυρον καὶ κριθὴ ποιότητος καλλίστης.

Τιμαὶ μέτριαι.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται, ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸ, νὰ πεισθῶσι περὶ ὧλων.

Νέος διευθυντὴς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΡΥΩΝΙΔΗΣ.

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλα, ὁδὸς ἀγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὐρίσκονται διάφορα μυρωδικὰ ἤτοι Κολόνια Λεβάνται Βινέγγρα καὶ διάφορα Ἐξτρέ διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτό διὰ τοὺς ὀδόντας ἄριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι τῆς Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλα, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ

Ἀρισταρχος ὁ ἀστρονόμος, ἐν Βαβυλώνι δὲ Βηρωσῶς ὁ ἱστορικός.
 298. Αἱ Ἀθῆναι κυριεύονται ὑπὸ Δημητρίου Πολιορκητοῦ.
 294. Ὁ Σέλευκος παραχωρεῖ τὴν σύζυγόν του Στρατοτόνικην εἰς τὸν υἱὸν του Ἀντίγονου.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν τῆς Ρώμης 270,000.
 293. Παπύριος ὁ Κουρσῶριος κατασκευάσεν ἡλιακὸν ὠρολόγιον εἰς τὴν Ρώμην.
 288. Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἐκβλήθεις τῆς Μακεδονίας ὑπὸ Πύρρου καὶ Δυσίμαχου κατέφυγε πρὸς Σέλευκον.
 287. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανάστησαν κατὰ τοῦ Δημητρίου. Θάνατος αὐτοῦ. Τὸν διεδέχθη ὁ Πύρρος, ὅστις ἐδιώχθη ὑπὸ τοῦ Δυσίμαχου, οὗτος δὲ ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κέρανου.
 284. Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἀναγορεύεται βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.
 —Οἱ Ἀχαιοὶ ἀποτινάξαντες τὸν Μακεδονικὸν ζυγὸν, ἐσχημάτισαν συμμαχίαν καταστάσαν περισημον διὰ τοῦ ὀνόματος Ἀχαϊκὴ Συμπολιτεία, ἐν ἣ εἰσῆλθον 12, αἱ κυριώτεραι πόλεις τῆς Β. Α. Πελοποννήσου.—Κτίζεται ὁ φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας.
 283. Θεμελιούται ἡ περίφημος βιβλιοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ Πτολεμαίου.
 281. Θανατοῦται ὁ Δυσίμαχος ὑπὸ Σελεύκου.
 —Ἐν τῇ Ἀχαϊκῇ Συμπολιτεῖα εἰσέρχονται καὶ οἱ Αἰτωλοί.
 —Ἀρχονται οἱ Ρωμαῖοι καὶ τοῦ πρὸς Ταραντίνους πολέμου.
 280. Ὁ Πύρρος βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου βοηθῶν τοὺς Ταραντίνους κάμνει ἐπιδρομὰς εἰς Ἰταλίαν.
 —Ἀντίοχος ὁ Σωτὴρ ἀναγορεύεται βασιλεὺς τῆς Συρίας.
 279. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν τῆς Ρώμης εὐρίσκεται 278,222.

καλλιτέρου οἴνου (κομανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἐγκρισιν τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούση. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Bluead. Πρόσφατον κινίην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Speculites). Κηλεπιδέσμους διὰ παιδία καὶ ἄνδρας καὶ διὰ τὸν ὄμφανόν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἀξιοτίμητοι πολῖται καὶ ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ὅστις θέλει νὰ ράπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητός τῆς, ἄς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ ὧν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλιῶν διὰ ραπτομηχανὰς, ἐξ' ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγοράν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστῆς ἐκάστου καρουλιῦ εἶνε 200 ὑάρδων, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

—Ἀνεγείρεται ἐν Ρόδῳ ὁ Κολοσσὸς τοῦ Ἀπέλλωνος 150 ποδῶν ὕψους ὑπὸ Χάρητος μαθητοῦ τοῦ Λυσίππου.
 278. Εἰσβολὴ Γαλατῶν μετὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ καὶ καταστροφὴ αὐτῶν εἰς τοὺς Δελφούς ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν.
 277. Μεταφράζονται αἱ Ἱερὰ Γραφαὶ ὑπὸ τῶν Ἑβδομήκοντα, κατὰ διαταγὴν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.—Ἀντίγονος ὁ Γονατὴς ἐβασίλευσεν εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ 36 ἔτη.
 274. Ὁ Πύρρος μετὰ διαφόρους νίκας κατὰ τῶν Ρωμαίων, ἐνίκηθη ὑπὸ τὸν ὑπατον Κούριον καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἡπείρον.
 269. Ἀργυρὰ νομίσματα ἐν Ρώμῃ κατὰ πρῶτον ἦδη ἐτυπώθησαν καὶ ἐκόπησαν.
 268. Αἱ Ἀθῆναι ἀλίσκονται ὑπὸ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατῆ βασιλέως τῆς Μακεδονίας.
 264. Ἡρχισεν ὁ πρῶτος Καρχηδονιακὸς ἢ Λυδικὸς πόλεμος διαρκέσας 23 ἔτη.—Κτίζονται τὰ κολοσσῆα τετῆ τῆς Σινικῆς.—Οἱ μοιρομαχοὶ κατὰ πρῶτον ἦδη ἐξετέθησαν ἐν Ρώμῃ.
 —Ἡκμαζον ὁ στοικός Κλεάνθης, οἱ ἱστορικοὶ Τιμίσιος ὁ Σικελὸς καὶ Μανέων ὁ Αἰγύπτιος, ὁ Κριτικὸς Ζωΐλος, κκεντρεχὴς τοῦ Ὀμήρου ἐπικριτὴς, ὁ ἀστρονόμος Κώνων, ὁ πρῶτος τῆς Μαθηματικῆς Γεωγραφίας συγγραφεὺς Ἐρατοσθένης, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ὁ εὐρέτης τῶν Κωνικῶν τομῶν.
 262. Ἀντίοχος ὁ Σωτὴρ ὁ τῆς Συρίας βασιλεὺς ἠττάται παρὰ τὰς Σάρδεϊς ὑπο τοῦ Εὐμένους βασιλέως τῆς Περγῆμου.
 260. Διορίζονται ἐν Ρώμῃ κατὰ πρῶτον ἐπαρχιακοὶ ταμίαι.

(ἔπεται συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος».